

ความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
ของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์
Awareness on Ethics in the Use of IT of
Chulabhorn Royal Academy Office

ขวัญมนัส ศรีเงินยวง¹, ศรีรัฐ โกวงศ์²

Khounmanus Sringoenyuan¹, Srirath Gohwong²

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ประเทศไทย¹⁻²

Kasetsart University, Thailand¹⁻²

Email: Khounmanus.s@ku.th¹, srirathg3@yahoo.com²

Received : January 3, 2025;

Revised : January 23, 2025;

Accepted : January 29, 2025

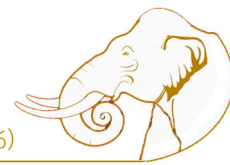
บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (รจภ.) 2) เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน รจภ. จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน รจภ. และ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน รจภ. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ บุคลากรสำนักงาน รจภ. จำนวน 360 คน โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-Way ANOVA SCHEFFE Chi-Square Cramer's V และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า

1) ระดับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน รจภ. อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.06 และ S.D. = .37)

2) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่ง กลุ่มงานภารกิจสนับสนุนสำนักงาน รจภ. ที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

3) สื่อที่ใช้ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักงาน รจก.

4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรม
ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทิศทางตามกันปานกลาง ($r = .43$)

คำสำคัญ: ความตระหนัก; จริยธรรม; เทคโนโลยีสารสนเทศ; สำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

Abstract

This Article aimed to study 1) To study the level of awareness on ethics in the use of IT of Chulabhorn Royal Academy Office 2) To compare the awareness on ethics in the use of IT of Chulabhorn Royal Academy Office with officers factors. 3) To study the relationship between media use and awareness on ethics in the use of IT of Chulabhorn Royal Academy Office 4) To study the relationship between knowledge and understanding of laws related to the awareness on ethics in the use of IT of Chulabhorn Royal Academy Office with officers This research is a quantitative research. The sample group in the research was 360 officers. The sample size was calculated by using the G*Power program. The study used a quantitative method, which utilized the questionnaires to collect the data Statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test One-Way ANOVA SCHEFFE Chi-Square Cramer's V and Pearson's correlation coefficient. Statistical significance was set at the .05

The research results were found as follows;

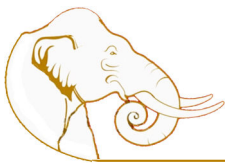
1) The level of awareness of awareness on ethics in the use of IT of Chulabhorn Royal Academy Office is at a high level ($\bar{X} = 4.06$ และ S.D. = .37)

2) Categorized by personal factors, it was found that sex, age, working years, education level, position, and different support mission groups of the RTA had different awareness of ethics in using information technology.

3) The media used has no relationship with the awareness of awareness on ethics in the use of IT of Chulabhorn Royal Academy Office.

4) Knowledge of relevant laws was moderately related to awareness of ethics in using information technology in the opposite direction ($r = .43$)

Keywords: Awareness; Ethics; IT; Chulabhorn Royal Academy Office

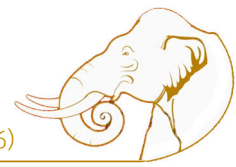

บทนำ

ตามยุคโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถเชื่อมต่อข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนและพัฒนาการดำเนินงานในหน่วยงานทั้งทางด้านการศึกษา การค้นคว้าวิจัย การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน แต่ในขณะเดียวกันด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ผู้ใช้งานไว้วางใจในระบบสารสนเทศ และจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลสำคัญผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตลอดจนการเก็บข้อมูลความลับขององค์กรไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้เกิดปัญหาที่มาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดจริยธรรม และความมั่นคงปลอดภัยทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จากสถิติการละเมิดลิขสิทธิ์ของประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 1,515 คดี (กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์, 2567) และสถิติภัยคุกคามและการโจมตีทางสารสนเทศของประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 1,711 หน่วยงาน โดยมีเป้าหมายหลักเป็นหน่วยงานด้านการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ (สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ, 2567)

ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ เป็นสถาบันการศึกษา วิจัยและสถาบันที่ให้บริการทางการแพทย์ ด้วยมาตรฐานสากลแก่ประชาชนอย่างไม่หวังผลกำไร เพื่อสร้างสุขภาวะที่ดีและเท่าเทียมเพื่อทุกชีวิต ด้วยวิทยาการขั้นสูง นวัตกรรมและความเป็นเลิศ ภายใต้ปรัชญา “เป็นเลิศเพื่อทุกชีวิต” และยึดมั่นการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลที่พร้อมบริการสังคมด้วยความรู้ความชำนาญ คุณธรรมจริยธรรมเพื่อทุกชีวิตในสังคม (พระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. 2559, 2559) และเพื่อเป็นการป้องกันบุคลากรจากการใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน รวมไปถึงเพื่อให้เกิดความตระหนักในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ บนคอมพิวเตอร์ เช่น ข้อมูลงานวิจัย ข้อมูลทางการแพทย์ ข้อมูลการศึกษา หรือแม้กระทั่งข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจส่งผลทำให้เกิดมีผู้ไม่หวังดีโจมตีในรูปแบบต่าง ๆ ดังเช่นแนวโน้มของปัญหาสังคมที่เกิดการโจมตีทางสารสนเทศ ซึ่งมีเป้าหมายหลักเป็นสถาบันการศึกษาและโรงพยาบาล เพื่อนำข้อมูลของหน่วยงานไปกระทำในทางมิชอบ ซึ่งผิดพระราชบัญญัติการทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลสิทธิส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของความตระหนักถึงจริยธรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ เพื่อเป็นข้อมูลเชิงนโยบายเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของหน่วยงาน และนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม พัฒนาบุคลากรในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีความรู้ ควบคู่กับการมีคุณธรรม เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมในสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

การทบทวนวรรณกรรม

ความตระหนัก

ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง และคณะ (2564) กล่าวว่า ความตระหนัก คือ การแสดงของความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในของบุคคลที่เคยได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยอาศัยระยะเวลาจากประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดความตระหนัก

การรับรู้

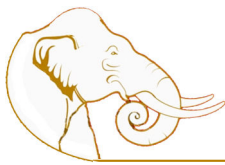
ณัชชา เจริญไชย, (2562) กล่าวว่า การรับรู้ คือ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส และการได้กลิ่นที่เกิดจากการสัมผัสด้วยอวัยวะ โดยผ่านกระบวนการคิดที่อาศัยความรู้กับประสบการณ์ และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ประสบ

ความรู้ความเข้าใจ

อานนท์ ชื่นชอบ, (2564) กล่าวว่า ความรู้ ความเข้าใจ หมายถึง การนำเหตุการณ์ในอดีตข้อเท็จจริงต่างๆ และความสามารถในการนำความรู้ที่รวบรวมมาใช้อธิบายในเรื่องนั้นๆ อย่างมีเหตุและผล โดยความรู้ความเข้าใจสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

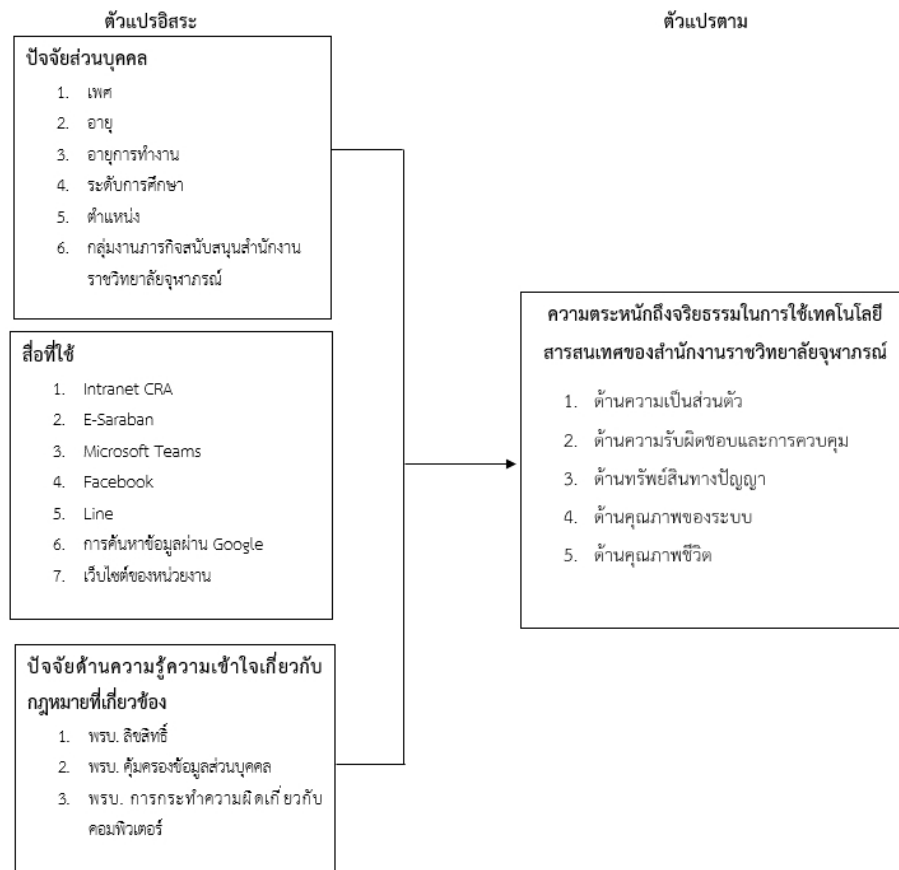
จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

Laudon and Laudon, (2022) กล่าวว่า จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความเป็นส่วนตัว 2. ด้านความรับผิดชอบและการควบคุม 3. ด้านทรัพย์สินทางปัญญา 4. ด้านการคุณภาพของระบบ 5. ด้านคุณภาพชีวิต

กรอบแนวคิดการวิจัย

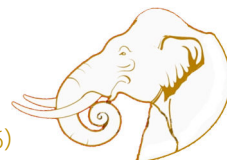
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดของ Laudon and Laudon (2022) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ สำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ตามกลุ่มงานภารกิจสนับสนุน จำนวน 476 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคล ข้อมูล ณ วันที่ 2 ตุลาคม 2566) โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนของหน่วยงานที่สังกัด และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของเครื่องมือ จำแนกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสื่อที่ใช้ จำนวน 7 ข้อ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำนวน 12 ข้อ ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จำนวน 30 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือ โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเชิงเนื้อหา และวัตถุประสงค์ภาพรวมมีค่า IOC ได้เกิน .50 ทุกข้อ

การหาค่าความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษ จำนวน 30 คน โดยวิเคราะห์ความเชื่อมั่นด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายใน และได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟาของ Cronbach พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปสอบถามบุคลากรสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน ซึ่งให้บุคลากรกรอกแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์และกำหนดระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ 2 – 20 กันยายน 2567 เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เกิดความสมบูรณ์ครบถ้วนในการเก็บข้อมูลเชิงลึก จึงเก็บกลุ่มตัวอย่างเกินไป 3 คน ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา เนื่องจากอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมกับขนาดของประชากร

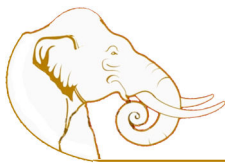
การวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษครั้งนี้ได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ทางสถิติและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) SCHEFFE Chi-Square Cramer's V และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาระดับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$ และ $S.D. = .37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านทรัพย์สินทางปัญญามากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$ และ $S.D. = .44$) รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบและการควบคุม ($\bar{X} = 4.36$ และ $S.D. = .48$) ด้านความเป็นส่วนตัว ($\bar{X} = 3.95$ และ $S.D. = .50$) ด้านคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.81$ และ $S.D. = .54$) และด้านคุณภาพของระบบน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.60$ และ $S.D. = .76$)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่ง กลุ่มงาน การกีดกันสนับสนุนสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ที่ต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน
ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จำแนกตามเพศ และตำแหน่ง

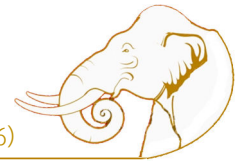
ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
เพศ					
ชาย	98	3.99	.37	-2.11	.035*
หญิง	265	4.08	.37		
ตำแหน่ง					
ระดับบังคับบัญชา	47	4.37	.30	-7.28	.000*
ระดับปฏิบัติการ	316	4.01	.36		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน
ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จำแนกตามอายุ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา และกลุ่มงานภารกิจ
สนับสนุนสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
อายุ	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	1.85	2	.92	6.81	.001*
	ความแตกต่างภายในกลุ่ม	48.80	360	.14		
	รวม	50.65	362			
อายุการทำงาน	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	1.93	2	.96	7.11	.001*
	ความแตกต่างภายในกลุ่ม	48.73	360	.14		
	รวม	50.65	362			
ระดับการศึกษา	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	3.90	2	1.95	15.01	.000*
	ความแตกต่างภายในกลุ่ม	46.75	360	.13		
	รวม	50.65	362			
กลุ่มงานภารกิจ สนับสนุนสำนักงาน ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์	ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	7.49	7	1.07	8.80	.000*
	ความแตกต่างภายในกลุ่ม	43.16	355	.12		
	รวม	50.65	362			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

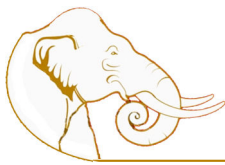

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ โดยสมมติฐานที่ 2 สื่อที่ใช้มีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สื่อที่ใช้ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สื่อที่ใช้	ระดับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			χ^2	P
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
1. Intranet CRA	251	57	-	13.26	.103
2. E-Saraban	295	66	-		
3. Microsoft Teams	293	64	-		
4. Facebook	286	65	-		
5. Line	296	67	-		
6. การค้นหาข้อมูลผ่าน Google	295	66	-		
7. เว็บไซต์ของหน่วยงาน	232	49	-		
8. อื่น ๆ	81	9	-		

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ โดยสมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทิศทางตามกันปานกลาง ($r = .43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านความเป็นส่วนตัวในทิศทางตามกันปานกลาง ($r = .355$) ด้านความรับผิดชอบและการควบคุมในทิศทางตามกันปานกลาง ($r = .423$) ด้านทรัพย์สินทางปัญญาในทิศทางตามกันน้อย ($r = .282$) ด้านคุณภาพของระบบในทิศทางตามกันน้อย ($r = .276$) และด้านคุณภาพชีวิตในทิศทางตามกันน้อย ($r = .188$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
	r	P
1. ด้านความเป็นส่วนตัว	.355	.000*
2. ด้านความรับผิดชอบและการควบคุม	.423	.000*
3. ด้านทรัพย์สินทางปัญญา	.282	.000*
4. ด้านคุณภาพของระบบ	.276	.000*
5. ด้านคุณภาพชีวิต	.188	.000*
รวม	.43	.000*

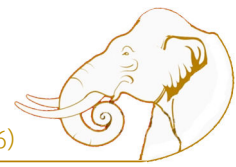
*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า บุคลากรสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์มีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วยราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์เป็นหน่วยงานด้านการเรียนการสอนและการวิจัย ที่จะสร้างบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรทุกวิชาชีพ โดยได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ในการบริการสังคมควบคู่กับการปลูกฝังบุคลากรในเรื่องวัฒนธรรมองค์กร และค่านิยมหลักในกิจกรรมปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ทุกครั้ง พร้อมทั้งมีกิจกรรมสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับบุคลากรในการประพฤติปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมองค์กร และค่านิยมหลัก ดังนั้นบุคลากรจึงมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก เพื่อเป็นการป้องกันบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีจริยธรรม ซึ่งเป็นไปวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งองค์การที่จะบริหารองค์การด้วยหลักธรรมาภิบาล

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่ง กลุ่มงานภารกิจสนับสนุนสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 6 ข้อ ดังนี้

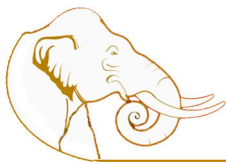
1. สมมติฐานที่ว่า เพศที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวริศร์ จันทวัฒน์ (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศของบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ เนื่องจากบุคลากรหญิงมักปฏิบัติงานในสายสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้คนจำนวนมาก จึงมีโอกาสดำเนินการด้านกฎหมายได้ง่ายกว่าบุคลากรชาย ซึ่งส่วนใหญ่มักปฏิบัติงานในตำแหน่งสายวิชาชีพที่มุ่งเน้นงานด้านเทคนิคหรือการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน จึงส่งผลให้การรับรู้ของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

2. สมมติฐานที่ว่า อายุที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทน์ภักดิ์ นันทวัฒน์วงศ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนัก ความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานด้านการบิน กรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติ อุดรธานี กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม และ งานวิจัยของ สุวจน์ จีระวิไลกาญจน์ และ ศรีรัฐ ภัคศิริณชิต (2564) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ บุคลากรที่มีอายุเท่ากับ 38 ปี หรือมากกว่า เป็นบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานที่ยาวนาน มักมีความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี อาจเป็นเพราะได้เห็นกรณีการฟ้องร้อง หรือการถูกลงโทษทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น กรณีการละเมิดลิขสิทธิ์ การนำเข้าข้อมูลที่ไม่เหมาะสมหรือการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น ซึ่งการพบเห็นเหตุการณ์เหล่านี้ ทำให้บุคลากรกลุ่มนี้มีทัศนคติที่ระมัดระวังและให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นไปตามหลักจริยธรรมและกฎหมายได้ดีกว่าบุคลากรที่มีอายุตั้งแต่ 33 - 37 ปี และอายุเท่ากับหรือตั้งแต่ 32 ปีลงมา

3. สมมติฐานที่ว่า อายุการทำงานที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทวัส สุขชีพ และ จริญญา แสนราช (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การตระหนักรู้ถึงภัยคุกคามและอาชญากรรมไซเบอร์ของผู้ใช้งานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา จังหวัดสุรินทร์ เนื่องจากบุคลากรที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน มีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านความเป็นส่วนตัว ด้านความรับผิดชอบและการควบคุม และด้านคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะบุคลากรที่มีอายุการทำงานเท่ากับหรือมากกว่า 7 ปี มักมีความระมัดระวังในการปฏิบัติงานมากกว่า เนื่องจากมีประสบการณ์ทำงานสูง อาจเคยพบเห็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ กรณีฟ้องร้องหรือข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดข้อมูลทำให้มีความตระหนักในเรื่องดังกล่าวสูงกว่าบุคลากรที่มีอายุการทำงาน 5 - 6 ปี และบุคลากรที่มีอายุการทำงานเท่ากับหรือตั้งแต่ 4 ปีลงมา

4. สมมติฐานที่ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวัฒน์ เบลิ้นบางยาง และคณะ (2564) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอันเนื่องจากเทคโนโลยี 5G เนื่องจากบุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านความเป็นส่วนตัว ด้านความรับผิดชอบและการควบคุม ด้านทรัพย์สินทางปัญญาด้านคุณภาพของระบบ และด้านคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและสูงกว่า อาจมีความรู้เชิงลึกในด้านการบริหารจัดการ ซึ่งสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาวิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้ นอกจากนี้บุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและสูงกว่า อาจอยู่ในตำแหน่งที่ต้องทำงานใกล้ชิดผู้บริหาร จึงส่งผลให้มีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าการบุคลากรที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี

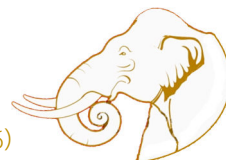

5. สมมติฐานที่ว่า ตำแหน่งที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติพร โชติรอด และวุฒิพงษ์ ชินศรี (2560) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักของพนักงานบริษัทประกันชีวิตต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศภายในองค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทฉัตร นันทวัฒน์ (2561) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานด้านการบิน กรณีศึกษาท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับบังคับบัญชาความตระหนักในด้านความเป็นส่วนตัว ด้านความรับผิดชอบและการควบคุม ด้านทรัพย์สินทางปัญญา ด้านการคุณภาพของระบบ และด้านคุณภาพชีวิตมากกว่าระดับปฏิบัติการ เนื่องจากบุคลากรตำแหน่งระดับบังคับบัญชามีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่สูงกว่า โดยสามารถเข้าถึงข้อมูล เอกสาร ที่เป็นชั้นความลับได้ จึงต้องมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานมากกว่าบุคลากรตำแหน่งปฏิบัติการ

6. สมมติฐานที่ว่า กลุ่มงานภารกิจสนับสนุนสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนัญญา จรรยาสวัสดิ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศของข้าราชการทหารศูนย์รักษาความปลอดภัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัฐ โกววงศ์ และคณะ (2562) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มภารกิจมีการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันไปตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า สื่อที่ใช้ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนัญญา จรรยาสวัสดิ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศของข้าราชการทหารศูนย์รักษาความปลอดภัย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสื่อสังคมออนไลน์มักจะเน้นการเผยแพร่ข้อมูลที่รวดเร็ว และกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างทันที ซึ่งอาจไม่เน้นการให้ข้อมูลเชิงลึก แม้ว่าจะมีการเผยแพร่ข้อมูลกิจกรรมต่าง ๆ แต่อาจไม่สามารถเสริมสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรในด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างครบถ้วน รวมไปถึงบุคลากรอาจไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับเข้ากับการปฏิบัติงานจริงได้

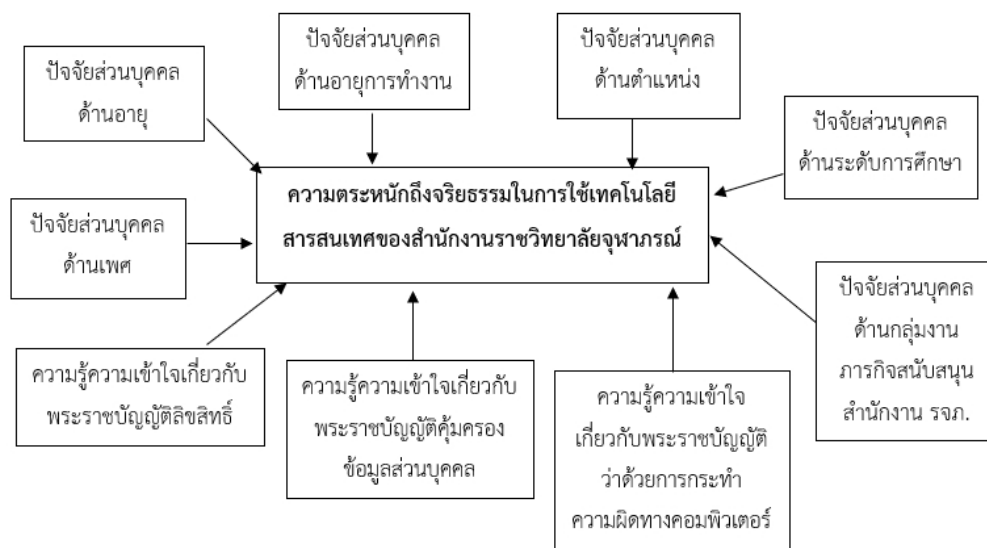
ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 พบว่า ปัจจัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทิศทางตามกันปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล (2554) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) มาใช้ในองค์การภาครัฐ ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวริศร์ จันทวัฒน์ (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศของบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์

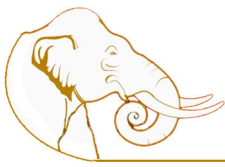
และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทวัส สุขชีพ และจรัญ แสนราช (2566) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การตระหนักรู้ถึงภัยคุกคามและอาชญากรรมไซเบอร์ของผู้ใช้งานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา จังหวัดสุรินทร์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในระดับหนึ่ง แต่ยังคงขาดความเข้าใจเชิงลึกและวิธีนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง ทำให้อาจเกิดช่องว่างที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความปลอดภัยทางไซเบอร์ในองค์กร

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ เกิดจากปัจจัย ดังนี้ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุการทำงาน 4) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา 5) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่ง 6) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มงานภารกิจสนับสนุนสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ 7) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ 8) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ 9) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

สรุป

ความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จากการศึกษา พบว่า ระดับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$ และ $S.D. = .37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทรัพย์สินทางปัญญามากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$ และ $S.D. = .44$) และด้านคุณภาพของระบบมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.60$ และ $S.D. = .76$)

ปัจจัยส่วนบุคคล จากการศึกษา พบว่า เพศ อายุ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่ง กลุ่มงานภารกิจสนับสนุนสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ที่แตกต่างกันมีความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

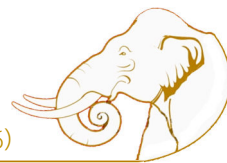
สื่อที่ใช้ จากการศึกษา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทิศทางตามกันปานกลาง ($r = .43$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. สื่อที่ใช้ จากการศึกษา พบว่า บุคลากรมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ของหน่วยงานมีผลเพียงเล็กน้อยต่อความตระหนักด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะด้านความรับผิดชอบและการควบคุม และด้านคุณภาพของระบบ ดังนั้นราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ควรมุ่งเน้นการพัฒนาความตระหนักด้านจริยธรรมผ่านการฝึกอบรมภายในองค์กร เช่น การอบรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) การอบรมการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ หรือจัดอบรมโดยใช้กรณีศึกษาที่แสดงผลกระทบจากการละเมิดจริยธรรมในด้านต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเชิงลึกให้กับบุคลากรและมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เช่น วิดีโอสั้น หรืออินโฟกราฟิก ที่เน้นประเด็นจริยธรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้ข้อมูลที่กระชับ ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรได้รับความรู้ และเข้าใจถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีที่ขาดจริยธรรม

2. ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาพบว่าบุคลากรสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มีความรู้ความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ยังพบว่าบุคลากรบางส่วนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลสิทธิส่วนบุคคล ดังเช่นข้อคำถามหน่วยงานสามารถเข้าไปแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน เพื่อให้เป็นปัจจุบัน โดยไม่ต้องขออนุญาต ถือว่าไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งตามที่ระบุในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หน่วยงานมีหน้าที่ต้องทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด แม้ว่าเจ้าของข้อมูลจะไม่ได้ร้องขอ ดังนั้น ราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ควรจัดอบรมที่เน้นเนื้อหาเชิงลึกเกี่ยวกับ

กฎหมายฉบับนี้ โดยนำเสนอกรณีศึกษาจากสถานการณ์จริง เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าใจและนำกฎหมายไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

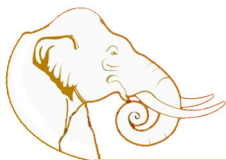
3. จากการศึกษาพบว่าบุคลากรสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ มีตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นส่วนตัว ด้านความรับผิดชอบและการควบคุม ด้านทรัพย์สินทางปัญญา และด้านคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก แต่พบว่าบุคลากรมีความตระหนักในด้านคุณภาพของระบบอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ควรให้กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศติดตั้งซอฟต์แวร์ป้องกันไวรัสที่มีประสิทธิภาพในทุกอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และอัปเดตโปรแกรมป้องกันไวรัส พร้อมระบบปฏิบัติการให้เป็นเวอร์ชันปัจจุบันอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยมีการสอนวิธีการปฏิบัติที่ปลอดภัย เช่น การตั้งรหัสผ่านที่คาดเดายาก การตรวจสอบอีเมลและลิงก์ที่น่าสงสัย หรือ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับไวรัสคอมพิวเตอร์ มีการสอนวิธีการตรวจจับและป้องกัน เช่น การใช้ซอฟต์แวร์แอนตี้ไวรัส การสแกนไฟล์ก่อนเปิดใช้งาน และการอัปเดตซอฟต์แวร์ให้ทันสมัย เพื่อให้บุคลากรสามารถป้องกันตนเองจากภัยคุกคามและรักษาความมั่นคงของระบบสารสนเทศได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและการกำกับการดำเนินงานด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ควรมุ่งเน้นการเก็บข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและแนวทางการจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยการเก็บข้อมูลสามารถทำได้ผ่าน แบบสอบถามเชิงลึก หรือ การสัมภาษณ์เชิงลึก กับกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารอย่างน้อย 15 คน เพื่อให้ได้มุมมองที่หลากหลายและครอบคลุมในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

เอกสารอ้างอิง

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์. (2567). สถิติการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา รายปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และกรมศุลกากร ปี พ.ศ. 2562 – 2566. กรมทรัพย์สินทางปัญญา. https://www.ipthailand.go.th/th/protect-005/item/staticpp_dipyear-62-66-tha.html?category_id=2168
- ชนัญญา จรรยาสวัสดิ์. (2561, 14 กรกฎาคม). ความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศของข้าราชการทหารศูนย์รักษาความปลอดภัย. การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติครั้งที่ 11 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย.
- ฐิติพร โชติรอด และ วุฒิพงษ์ ชินศรี. (2560). ความตระหนักของพนักงานบริษัทประกันชีวิตต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศภายในองค์กร. RSU National Research Conference 2017, ประเทศไทย.

- นันท์ณิก นันทวัฒน์. (2561). *ความตระหนักความมั่นคงปลอดภัยด้านระบบสารสนเทศของ หน่วยงานด้านการบิน กรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม*. [การศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. TU Digital Collections. https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:148836
- ปวิศร์ จันทวัฒน์. (2566). ความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศของบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์. *สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย*, 12(2), 14-24. <https://doi.org/10.14456/tisr.2023.2>
- พระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. 2559. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 133 ตอน 7 ก หน้า 1-21.
- วิวัฒน์ สุขชีพ และ จริญญา แสนราช. (2566). การตระหนักถึงภัยคุกคามและอาชญากรรมไซเบอร์ของผู้ใช้งาน ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา จังหวัดสุรินทร์. *วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 8(1): 17-30. <https://doi.org/10.14456/journalindus.2023.2>
- ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2562). *ความตระหนักถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. การประชุมวิชาการระดับชาติ และนานาชาติด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9 (25-26 มีนาคม) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย*.
- ศิริวัฒน์ เปลี้นบางยาง, บัณฑิต พิริยาสัยสันติ, ฤทธิชาติ อินโสม และ นำพล ม่วงอวยพร. (2564). ความตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอันเนื่องมาจากเทคโนโลยี 5G. *วารสารรวมคำแหง*, 4(3), 105-119. สืบค้นจาก http://www.rujojs.ru.ac.th/journals/viewPage/10?JournalTopicModel_sort=title.desc
- สุวจนี จิระวิไลกาญจน์ และ ศรีรัฐ ภัคศิริณชิต (2564). การตระหนักเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 25(3), 35-53. สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jca/article/view/251466>
- สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ. (มกราคม - ตุลาคม 2567). *สถิติภัยคุกคามทางไซเบอร์*. NCSA. <https://ncsa.or.th/service-statistics.html>
- เอกลักษณ์ ธเจริญพิศาล. (2554). *ความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) มาใช้ในองค์การภาครัฐ ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันจิตพัฒนาบริหารศาสตร์]. สถาบันจิตพัฒนาบริหารศาสตร์. <http://repository.nida.ac.th/handle/662723737/2048>
- Kenneth C. Laudon and Jane P. Laudon. (2022). *Management Information Systems Organization and Technology in ith Networked Enterprise*. (6th ed). New Jersey : Prentice Hall.